

ת"פ 16187/08/12 - מדינת ישראל נגד עלה אבו עדרה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 16187-08-12 מדינת ישראל נ' אבו עדרה

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלה אבו עדרה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מנצ'יקובסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד סיף וותד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה**, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **גניבת רכב**, לפי סעיף 413 לחוק.
 - ג. **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **בתאריך 21.2.11 בשעה 3:00, חדר הנאשם לדירת מגורים מבעד לאחד מחלונות הבית. באותן נסיבות נטל הנאשם מהבית תיקים, מסמכים, מצלמה, כסף וצרור מפתחות לרכב השייך למתלונן. בהמשך למתואר נטל הנאשם את הרכב ונסע מהמקום. מיד לאחר מכן נמצא הרכב נטוש בעיר רמלה כשדלתותיו הקדמיות פתוחות, כריות האוויר פתוחות וחוטמים קרועים וזאת לאחר שפגע בחומה.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי בכפוף לתסקיר שיצביע על העדר מסוכנות ושיתוף פעולה היא תעתור לעונש של 13 חודשי מאסר הכוללים הפעלת עונש המאסר על תנאי ואילו ההגנה תטען באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 10.9.15, הנאשם כבן 28, רווק. סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. בהגיעו לגיל 16 עזב אביו את הבית והוא סייע לאימו בגידול אחיו ובתשלומים שוטפים של הוצאות הבית. עם סיום לימודיו עבד כשומר באתרי בנייה שונים ובעבודות שיפוצים. עובד מזה 3 שנים

עמוד 1

בחברת אבטחה. הנאשם מאורס כשנה וחצי ועתיד להינשא בקרוב. בהתייחסו לעבירה מודה הנאשם בביצועה. עם זאת מתקשה לתאר את פרטי העבירה, מתוך בושה ואשמה. הנאשם הסביר את התנהגותו כהיגררות אחר קבוצה שולית. הנאשם הביע חרטה וצער על הפגיעה במתלונן וקיבל על עצמו אחריות למעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בבית בעל קשיי תפקוד מהותיים, בין השאר אלימות פיזית מרובה שחוזה כשלא עמד בכללי הבית. הוריו התקשו לספק את צרכיו הרגשיים והפיזיים והוא נעדר מערכת משפחתית מכילה, מחנכת ומציבת גבולות. על רקע זה חבר לחברה שולית והפנים דפוסי התנהגות שוליים. נראה כי המצב החמיר לאחר עזיבת אביו. שירות המבחן התרשם כי קיימים אצל הנאשם דפוסי התנהגות וחשיבה בעייתיים שעלולים להכשילו שוב. הנאשם עבר סדנת הכנה לטיפול קבוצתי והביע נכונות להשתלב בטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם יתרם יותר מטיפול פרטני. במסגרת גורמי הסיכון לקח שירות המבחן בחשבון את דפוסי ההתנהגות שרכש הנאשם במשך השנים, את יכולתו המוגבלת לראות חלקים באישיותו שהובילו אותו לביצוע העבירות, והעדר מערכת משפחתית תומכת. במסגרת גורמי הסיכון לשיקום לקח שירות המבחן בחשבון את שיתוף הפעולה המלא והעקבי של הנאשם עם שירות המבחן, הנכונות שמביע לבדוק דפוסי התנהגות מכשילים והמוטיבציה והתקווה שמביע לשינוי וניהול חייו בעתיד באופן נורמטיבי. לאור זאת המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו כדי לבחון את יכולתו להתמיד בהליך טיפולי.

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 31.3.16, הנאשם הביע את רצונו לקיים אורח חיים נורמטיבי ולעלות על דרך הישר. מסר כי אשתו נמצא בשלבי הריון מתקדמים והביע רצון לבצע תוכנית של"צ ולהשתלב במערך הטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את הנדרש ממנו ומעוניין להתחיל הבהליך טיפולי פרטני. עם זאת בשלב זה מתקשה להעמיק בשיחות באשר לדפוסי התנהגות בעייתיים או קשיים עמם מתמודד בחייו, כשניכר כי הדבר קשור בכך שאינו מורגל בחשיבה ובשיתוף בנושאים אלו. שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם לשתף פעולה עם השירות ולהתמיד בקיום אורח חיים תקין ומיטיב, וכי הטלת ענישה שלא תאפשר המשך אורח חיים זה עשויה לפגוע בהליך השיקום שעובר. לפיכך המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו מבחן וצו של"צ, וכן להאריך את המאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד יעקב שטרנברג וגילה בן עוזיהו, הנאשם יליד 1987, לחובתו 3 הרשעות קודמות, כולן קשורות להחזקת רכוש גנוב או גניבה. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 6 חודשים אשר כבר הוארך בעבר ועל כן הינו חב הפעלה. מתחם העונש בתיק זה הינו החל מ-18 עד 36 חודשי מאסר, אולם המאשימה הגבילה עצמה לעתירה של 13 חודשי מאסר לאור חלופי הזמן מביצוע העבירה, וזאת על אף שלא היה שיהוי בהגשת כתב האישום. כמו כן התסקירים אינם מצביעים על הליך שיקומי שאותו עבר הנאשם, ולפיכך אין מקום להשית עליו עונש נמוך מזה. אשר על-כן, עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר של 13 חודשים בפועל אשר כולל את הפעלת המאסר על תנאי לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אחמד וותד, העבירה נעברה בחודש פברואר 2011, כתב האישום הוגש באוגוסט 2012 לא בהליך מזורז כאשר הנאשם היה משוחרר לאורך כל התקופה. הנאשם הודה ונטל אחריות בהזדמנות הראשונה. מתסקיר שירות המבחן הראשון עולה כי הנאשם נטל אחריות ושירות המבחן ביקש שהות לבחון את הרצינות של הנאשם ובהמשך הוגש התסקיר השני אשר מדבר בעד עצמו. הנאשם יליד 1987. עבר משברים רבים בהיותו ילד, הוא גדל ללא דמות אב, עזב את בית הוריו

והחל לעבוד במרכז הארץ כדי לסייע למשפחתו. זוהי הפעם הראשונה שהנאשם מקבל תשומת לב והאינטרס הציבורי הינו להמשיך ולתת לו כלים ולא לשלוח אותו לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ואף מגלה אמפתיה רבה לקורבן. עונש המאסר אליו עותרת המאשימה אינו לוקח בחשבון את השינוי שערך הנאשם בחייו ואת הירתמותו להליך טיפולי. הנאשם כעת נשוי ורעייתו בהריון מתקדם. על כן עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש שירות בעבודות שירות.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על קניינו של אדם וכן הגנה על תחושת הביטחון של הציבור.
10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף משמעותי.
- בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל מעונשי מאסר בעבודות שירות ועד עונשי מאסר משמעותיים מאחורי סורג וברית. כך למשל, רע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.13), רע"פ 3063/11 **כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.11), רע"פ 5090/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (17.7.13), רע"פ 659/13 **אביכזר נ' מדינת ישראל** (28.1.13), ע"פ (מח' חי') 17277-02-13 **מדינת ישראל נ' פסחוב** (2.5.13), ע"פ (מח' ים) 19885-07-11 **ששון נ' מדינת ישראל** (24.11.11), עפ"ג (מח' ים) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנן** (7.7.14), עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 5599-04-14 **ערב נ' מדינת ישראל** (17.6.14), ת"פ (רמ') 28106-09-14 **מדינת ישראל נ' בוזגלו** (1.12.15), ת"פ (פ"ת) 56329-10-13 **מדינת ישראל נ' גומעה** (17.11.14).
11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הגיע לביתו של המתלונן בשעות הלילה המאוחרות, שעות בהן צפוי למצוא בבית את דייריו והמפגש ביניהם עלול להסלים לכדי אלימות. הנאשם גנב מתוך הבית תיקים, מסמכים, מצלמה, כסף וצורר מפתחות לרכב וכן את רכבו של המתלונן, אשר בהמשך נמצא נטוש כשדלתותיו הקדמיות פתוחות, כריות האוויר פתוחות וחוטמים קרועים וזאת לאחר שפגע בחומה. הנאשם ביצע את העבירות למטרת רווח כלכלי ועל רקע היגררות לקבוצה שלילית.
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), ובשים לב לשילוב שבין עבירת ההתפרצות לדירה לבין עבירת גניבת הרכב, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מתשעה חודשי מאסר בפועל ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

13. סעיף 40 ד' לחוק העונשין, אשר חוקק במסגרת תיקון 113 לחוק, קובע כי אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם לרבות העמדתו במבחן.
14. יפים לעניין זה דברי בית-המשפט העליון בע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.13):

"במקרה הנדון קיימים נתונים רבים המעידים על פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק. עברו של המערער נקי לחלוטין, וכאמור עד לאירוע הנדון הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. תסקיר המבחן בעניינו של המערער מגלה פוטנציאל שיקומי ממשי, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבירות נוספות בעתיד הוא נמוך ביותר. שירות המבחן המליץ כזכור להשית על המערער עונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות. כמו כן, מהתנהלות המערער בתקופת מעצרו, ומאסרו עד כה, ניתן ללמוד על שיתוף פעולה אמיתי עם רשויות אכיפת החוק ובמיוחד עם שירות המבחן, מה שמעיד על רצונו להשתקם, וכן דומה כי למערער משפחה שיכולה לספק לו תמיכה משמעותית לשם כך. התסקיר אף מלמד כי מאסרו של המערער עלול להביא להידרדרות במצבו ולפגוע קשות בסיכויי שיקומו, חשש המתגבר ככל שמדובר במאסר ממושך יותר. כל אלו, לצד החרטה שהביע על מעשיו, מביאים למסקנה כי למערער סיכוי של ממש להשתקם, באופן המצדיק לחרוג מהמתחם שנקבע".

15. בנסיבות המקרה דנן, סבורני כי המסקנה היא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, וכי קיים פוטנציאל שיקומי גבוה. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, הגיע לכל המפגשים והביע מוטיבציה לטיפול ולשינוי אורח חייו. מזה מספר שנים הוא עובד בעבודה מסודרת, ומקבל תלושי שכר (נ/1). במהלך התקופה הנאשם נישא, ורעייתו נמצאת בהיריון מתקדם. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. שירות המבחן אף המליץ על הארכת התנאי והסתפקות בצו של"צ, כאשר אף אם המלצה זו אינה יכולה להתקבל, יש לתת לה משקל. שירות המבחן התרשם מיכולותיו של הנאשם לשותף פעולה עם שירות המבחן, ולהתמיד בקיום אורח חיים תקין ומיטיב, וכי הטלת ענישה שלא תאפשר לו להמשיך ולקיים אורח חיים זה עשויה לפגוע בהליך השיקום שעובר הנאשם. עברו הפלילי, על אף המאסר על תנאי חב ההפעלה אשר תלוי ועומד נגדו, אינו מכביד, וכולל שלוש הרשעות בגין עבירות מהשנים 2008 ו-2012, אשר בגין הוטלו עליו עונשים צופי פני עתיד לצד קנסות. הנאשם לא נדון בעברו אף לא לעונש של"צ.

16. לאור הרקע הקשה שבו גדל הנאשם, חבירתו בעבר לחברה שולית, והשינוי שחל כיום בנאשם אשר הקים משפחה ועובד לפרנסת משפחתו, סבורני כי כליאתו עלולה לאיין את ההליך השיקומי ולהוביל להידרדרות במצבו. לפיכך יש לבכר את שיקולי השיקום, וזאת על אף חומרת מעשיו של הנאשם (ראו ע"פ 911/14 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (4.11.14)).

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1987, נשוי ורעייתו בחודשי הריון מתקדמים. הנאשם אף מסייע לאמו כלכלית וכן בגידול אחיו. עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה יפגע באופן קשה בו ובמשפחתו. עונש של עבודות שירות יוביל לפגיעה בתעסוקתו ובפרנסת המשפחה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה וצער על מעשיו, ולקח אחריות מלאה. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן והביע מוטיבציה לניהול חייו בעתיד באופן נורמטיבי.

ג. **נסיבות חיים קשות שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** הנאשם גדל בבית

בעל קשיי תפקוד מהותיים, בין השאר חווה אלימות פיזית. הוריו התקשו לספק את צרכיו הרגשיים והפיזיים והוא נעדר מערכת משפחתית מכילה, מחנכת ומציבת גבולות. על רקע זה חבר לחברה שולית והפנים דפוסי התנהגות שוליים. ביצוע העבירות בתיק זה היה על רקע התחברותו לחברה שולית. יצוין, כי על אף הרקע המורכב שבו גדל, סיים הנאשם 12 שנות לימוד.

ד. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירה בוצעה בחודש פברואר 2011, כתב האישום

הוגש בחלוף כשנה וחצי, באוגוסט 2012. מאז נדחה התיק פעמים רבות בשל אי התייצבותו של הנאשם לדיונים, התייצבות ללא עורכי דין, החלפת ייצוג ועוד. רק בחודש מרץ 2015 התקיים דיון מהותי בתיק. הגם שחלק גדול מחלופי הזמן רובץ לפתחו של הנאשם, סבורני כי יש לתת את הדעת בעת גזירת עונשו של הנאשם לחלופי הזמן המשמעותי.

ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** כאמור לעיל, לחובתו של הנאשם שלוש הרשעות

קודמות בעבירות רכוש, אשר נעברו בשנים 2008 ו- 2012. בגין הרשעות אלו הוטלו עליו עונשים צופי פני עתיד, לצד קנסות. בגין תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי חב הפעלה.

18. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב כי הנאשם כבר הורשע בעבירות דומות וכי ביצע את העבירה שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי אשר לא היה בו כדי להרתיעו.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף המרבי תוך חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. נוכח חלופי הזמן המשמעותי מביצוע העבירה וכן נוכח התסקיר החיובי אשר המליץ על המשך ההליך הטיפולי, סבורני כי יש מקום להפעיל את המאסר על תנאי בחופף למאסר אשר יוטל בתיק זה. שיקולי השיקום המפורטים לעיל, מצדיקים אף את הפעלת התנאי באופן חופף. כמו-כן, יש להטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה ממושכת, שבה הנאשם יהיה נתון לפיקוח ומעקב שירות המבחן.

הרכיבים הכספיים

20. המדובר בעבירה אשר בוצעה למטרת בצע כסף ועל כן ראוי להשית קנס כספי משמעותי תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. כמו-כן, יש להורות על פיצוי משמעותי למתלונן, תוך התחשבות אף בנזק שנגרם לרכושו, כפי שמתואר בכתב האישום.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים אשר הוטל בת"פ (פ"ת) 12072-05-09 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (5.12.10) והוארך בשנתיים במסגרת ת"פ (ב"ש) 15362-02-13 **מדינת ישראל נ' אבו עדרה** (25.12.13) וזאת בחופף לעונש המאסר שהוטל בתיק זה. **סה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 12.9.16.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת רכוש מסוג עוין.

ה. קנס כספי בסך של 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ו. פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.9.16 ויועבר על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ז. צו מבחן למשך שנתיים.

הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו.

הערבויות שניתנו בתיק יוותרו על כנן על להיות גזר הדין חלוט. לאחר היות גזר הדין חלוט, יקוזזו הפיצוי והקנס מתוך הערבויות.

המוצגים יוחזרו לבעליהם, ובהעדר בעלים, לפי שיקול דעת קצין משטרה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, בנוכחות הצדדים.